

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Έν Αθήναις τῇ 19 Ἀπριλίου 1926

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 131

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικά Διατάγματα

Περὶ τέλους ἐπιτηδεύματος	1
Περὶ αὐξήσεως τοῦ διὰ τοῦ νόμου 2749 τοῦ 1922 ἐπιβληθέν- τος προσθέτου ποσοστοῦ	2
Περὶ φορολογίας τῆς ἐγγείου παραγωγῆς	3
Περὶ ἰκαταργήσεως καὶ τροποποιήσεως φόρων καταναλώσεως	4
Περὶ αὐξήσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ καταναλισκομένου καπνοῦ καὶ σιγαρέττων	5
Περὶ τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων τινων τῆς ἀμέσου φορολογίας	6
Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1925 ψηφίσματος «περὶ ἰδρύσεως Διοικ. ἐπιτρ. πρὸς ἔλεγ- χον δηλώσεων ἐγκαταλείψεως ἐν Τουρκίᾳ περιουσιῶν κτλ.» ὡς τοῦτο ἐτροποιοιῆθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουνίου 1925 τοιοῦτου καὶ τῶν ἀπὸ 29 Σεπτεμβρίου 1925 καὶ 6 Ἰανουαρίου 1926 Ν. Διατάγματος	7

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ τέλους ἐπιτηδεύματος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφα-
σίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἐπιβολὴ τοῦ τέλους

Ἄρθρον 1.

Ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1926—27 ἐπιβάλλεται τέλος
ἐπιτηδεύματος εἰς πᾶν φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, ἡμεδαπὸν
ἢ ἀλλοδαπὸν, ἄσκειν ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας ἐμπόριον, βιο-
μηχανίαν, ἢ ἐν γένει ἐπάγγελμα βιοποριστικὸν ἢ κερδοσκοπι-
κόν, μὴ περιλαμβανόμενον ἐν εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου κα-
θοριζόμεναις ἐξαίρεσίαις.

Ἄρθρον 2.

1) Τὸ τέλος ἐπιτηδεύματος διαβαθμιζόμενον εἰς κλάσεις
καθορίζεται ὡς ἀκολούθως:

Κλάσις	1	δραχ.	100
»	2	»	200
»	3	»	300
»	4	»	600
»	5	»	900
»	6	»	1.800
»	7	»	2.700
»	8	»	3.600
»	9	»	4.500
»	10	»	5.400
»	11	»	6.300
»	12	»	7.200
»	13	»	8.100
»	14	»	9.000
»	15	»	10.000

2. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ὡς ἄνω κλάσεων ὁρίζεται ἀναλόγως
τοῦ πληθυσμοῦ τῶν πόλεων, κομποπόλεων ἢ χωρίων ὡς ἀκο-
λούθως:

α') Εἰς κομποπόλεις ἢ χωρία πληθυσμοῦ μέχρι 2000 κα-
τοίκων ἐφαρμόζονται καὶ αἱ 15 ὡς ἄνω κλάσεις.

β') Εἰς πόλεις ἢ κομποπόλεις πληθυσμοῦ ἀπὸ 2001—5000
κατοίκων ἐφαρμόζονται αἱ ὑπ' ἀριθ. 2—15 κλάσεις.

γ') Εἰς πόλεις πληθυσμοῦ ἀπὸ 5001—10000 κατοίκων ἐ-
φαρμόζονται αἱ ὑπ' ἀριθ. 3—15 κλάσεις.

δ') Εἰς πόλεις πληθυσμοῦ ἀπὸ 10001—25000 κατοίκων
ἐφαρμόζονται αἱ ὑπ' ἀριθ. 4—15 κλάσεις καὶ

ε') Εἰς πόλεις πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 25001 κατοίκων ἐφαρ-
μόζονται αἱ ὑπ' ἀριθ. 5—15 κλάσεις.

3. Διὰ τὴν φορολογίαν τῶν κατεταρωτῶν, πάσης φύσεως
ἐπιδορωτῶν (ἐνδυμάτων, υποδημάτων, ὅπλων κλπ.), σπανθα-
λαποιῶν, τταρουχοποιῶν, πεταλωτῶν, χυλκῶν, ὀρειχαλκῶν,
σιδηρουργῶν, σχηματοποιῶν, φανοποιῶν, σιδηρωτῶν, ὑφαντῶν
ἐγχωρίων εἰδῶν ἄνευ καταστήματος, ξαναγῶν, δικολάδων, δι-
καστικῶν, κλητήρων, συγγραφέων, καλλιτεχνῶν (ζωγράφων,
γλυπτῶν, μουσικῶν, συνθετῶν, διακοσμητῶν κλπ.), τῶν ἐκτὸς
πόλεων πανδοχέων, τῶν μικροπωλητῶν ὑπορῶν ἢ λαχάνων ἢ
ἰχθύων ἢ κρέατος, τῶν ἐργαζομένων εἰς ἀποκέντρους συνοι-
κίας καὶ τῶν ἐν ὑπαίθρῳ μεταπρατῶν, καθὼς καὶ τῶν συνε-
παίχ τραυμάτων ἢ παθήσεων ἐν στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ κατα-
στάντων ἀναπήρων, προστίθεται καὶ κατωτέρα κλάσις, ἥς τὸ
τέλος ὁρίζεται εἰς τὸ ἥμισυ τῆς κατὰ περίπτωσιν ἐφαρμοζο-
μένης ὡς ἄνω ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ χωρίου, κομποπόλεως
ἢ πόλεως κατωτάτης κλάσεως.

Διὰ Διατάγματος δύνανται νὰ ὑπάγῃνται εἰς τὰς διατά-
ξεις τοῦ παρόντος ἐδαφίου καὶ ἑτερα ἐπιτηδεύματα.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ τέλος ἐπιτηδεύματος τῶν ἡμεδαπῶν Ἀγωνύμων Ἐ-
ταιρειῶν ὁρίζεται εἰς δύο ἐπὶ τοῖς χιλίοις (2 ο/οο) ἐπὶ τοῦ
καταβεβλημένου μετοχικοῦ κεφαλαίου αὐτῶν διὰ τὸ κεντρικὸν
κατάστημα ἢ τὴν ἐδρὰν αὐτῶν μόνον, τῶν ὑποκαταστημάτων
μὴ ὑποβαλλομένων εἰς ἴδιον τέλος διὰ τὸ ἐπιτηδεύμα τῆς Ἐ-
ταιρείας.

2. Ἐπὶ τῶν ἀλλοδαπῶν Ἀγωνύμων Ἐταιρειῶν ὑποβάλλον-

ται μόνον τὰ Κεντρικά καταστήματα ἢ Πρακτορεῖα αὐτῶν εἰς τέλος ἐπιτηδεύματος ὀρίζομενον εἰς δραχμὰς 10.000 ἐτησίως.

3. Ἐπὶ μηχανοκινήτων πλοίων, φορτηγίδων καὶ ἱστιοφόρων τὸ τέλος ἐπιτηδεύματος καταβάλλεται ὑπὸ τῶν διαχειριστῶν, ὑπολογίζεται δὲ διὰ μὲν τοὺς πρώτους 60 κόρους καθαρὰς χωρητικότητος πρὸς δραχμὰς 10 κατὰ κόρον, διὰ δὲ τοὺς πέραν τῶν 60 κόρους πρὸς δραχμὰς 5 κατὰ κόρον.

Τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος νόμου τέλους ἀπαλλάσσονται οἱ ἰδιοκτῆται πλοίων ὡς τοιοῦτοι.

Ἐὰν ὁ πλοιοκτῆτης τυγχάνῃ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία δὲν ὑπόκειται εἰς τὸ κατὰ τὸ προκείμενον ἐδάφιον τέλος κατὰ μηχανοκίνητον πλοῖον, φορτηγίδα καὶ ἱστιοφόρον.

4. Οἱ ἰδιοκτῆται ἀμαξῶν καὶ κάρρων ὑπόκεινται εἰς τὸ τέλος ἐπιτηδεύματος τῆς κατωτάτης κατὰ περίπτωσιν ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ χωρίου, κομποδόσεως ἢ πόλεως ἐφαρμοζομένης κλάσεως.

Τὸ ὡς ἄνω τέλος μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ, ἐφόσον οἱ ἰδιοκτῆται ἐργάζονται αὐτοπροσώπως.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ 4 ἐδαφίου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς ἰδιοκτῆτας λέμβων.

6. Τὸ τέλος τῶν ἀρχιτεκτόνων καὶ μηχανικῶν ὀρίζεται εἰς δέκα τοῖς ἑκατὸν (100/ο) ἐπὶ τῆς διὰ τὴν σύνταξιν τῶν σχεδίων ἢ τὴν ἐπίδωξιν τῶν ἐκτελουμένων ἔργων νομίμου ἀμοιβῆς αὐτῶν.

Εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἐδαφίου τούτου δὲν ὑπάγονται αἱ Ἀνώνυμοι Ἑταιρεῖαι.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐκαστος ὁμόρρυθμος εταῖρος ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς Ἑταιρείας ὑποβάλλεται εἰς ἴδιον τέλος προσωπικὸν μιᾶς τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος νόμου κλάσεων.

2. Ἐκαστος εταῖρος τῶν κατὰ τὸν ἐμπορικὸν νόμον μεταχικῶν καλυμμένων Ἑταιρειῶν ὑποβάλλεται εἰς τέλος προσωπικὸν μιᾶς τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος νόμου κλάσεων.

Τὰ ἀνωτέρω ἐδάφια 1 καὶ 2 δὲν ἐφαρμόζονται, προκειμένου περὶ τοῦ κατὰ τὰ ἐδάφια 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου τέλους.

3. Εἰς τέλος ἐπιτηδεύματος ὑπόκεινται καὶ οἱ ἀπλοὶ ἀντιπρόσωποι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν ἢ Οἰκῶν.

4. Ἀλλοδαποὶ περιοδεύοντες πράκτορες ἢ ἀντιπρόσωποι, ἢ περιοδεύοντες ἀλλοδαποὶ πωληγελιδεῖς μετ' ἰδιωτῶν ἢ μετὰ τοῦ δημοσίου, δήμων ἢ κοινοτήτων, καὶ παντὸς νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, ὡς καὶ τῆς Ἐκτεροπῆς ἀποκαταστάσεως προσφύγων συναλλασσόμενοι ὑποβάλλονται εἰς τὸ τέλος τῆς ἀνωτάτης κλάσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐπιτηδευματίας ἀσκήσας τὸ αὐτὸ ἢ διάφορον ἐπιτηδεῦμα εἰς πλεόντα τοῦ ἐνὸς Καταστήματος ὑποβάλλεται εἰς ἴδιον τέλος δι' ἕκαστον Κατάστημα.

2. Ὁ ἀσκήσας περισσώτερον τοῦ ἐνὸς ἐπιτηδεύματος ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ Καταστήματος ὑπόκειται εἰς ἐν τέλος.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐξαίρουνται μὴ ὑποκείμενοι εἰς τὸ τέλος ἐπιτηδεύματος μόνον καθ' ἕσον ἀφορᾷ τὴν ἐξάσκησιν τῶν καθηκόντων τῆς θέσεώς των ἢ τοῦ ἐπαγγέλματός των :

α') Πόντες οἱ ἐμμισθοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἢ ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι, ἢ ὑπηρεταί, οἱ ἡμερομισθιοὶ ἐργάται, οἱ κήρυκες, οἱ ἀρχοφόροι καὶ οἱ υποδηματοκαθαρισταὶ ἄνευ καταστήματος.

β') Οἱ κληρικοὶ καὶ οἱ νοσοκόμοι.

γ') Οἱ γεωργοὶ, ποιμένες, βοσκοί, ἐργάται θαλάσσης καὶ οἱ ραχοσυλλέκται.

δ') Οἱ ἀμπελοκτῆμονες οἱ πωλοῦντες ἐντὸς τῶν οἰκῶν των εἶναι ἀποκλειστικῶς ἰδίας παραγωγῆς.

ε') Οἱ συνεταρισμοὶ διὰ τὸ ὑπ' αὐτῶν ἀσχοῦμενον ἐπιτηδεῖμα, ἐφόσον διὰ τούτου ἀποκλειστικῶς σκοπεῖται ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ἀναγκῶν τῶν μελῶν αὐτῶν.

ς') Οἱ συνεπεῖα τραυμάτων ἢ παθήσεων ἐν στρατιωτικῇ

ὑπηρεσίᾳ καταστάντες ἀνάπηροι, ἐφόσον τυγχάνουσιν ἄποροι, τῆς ἀπορίας αὐτῶν βεβαιουμένης κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ὀριζόμενα.

ζ') Οἱ γεωργοὶ ὡς πρὸς τὰ κάρρα αὐτῶν τὰ χρησιμοποιοῦμενα διὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς γεωργικῆς τῶν ἐπιχειρήσεως καὶ μόνον, καθὼς καὶ οἱ πλανόδιοι ἐπιτηδευματίαι διὰ τὰ κάρρα αὐτῶν τὰ χρησιμοποιοῦμενα ἀποκλειστικῶς πρὸς ἀσκήσιν τοῦ ἐπιτηδεύματός των, δι' ὃ ὑπῆχθησαν εἰς ἴδιον τέλος.

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ τέλος ἐπιτηδεύματος, ἀδιαίρετον δι' ὁλόκληρον τὸ ἔτος, εἶναι προσωπικόν.

2. Ἐξαίρετικῶς ὑπόκεινται εἰς τέλος διὰ τὸ πρῶτον μόνον ἐξάμηνον οἱ ἀποδεδειγμένως παύσαντες ἀσχοῦντες ἐπιτηδεῦμα ἐντὸς τοῦ πρώτου ἐξαμήνου καὶ δηλοῦντες τοῦτο ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς παύσεως τῆς ἀσκήσεως, ὑποβάλλονται δὲ εἰς τέλος διὰ τὸ δεύτερον μόνον ἐξάμηνον οἱ ἐντὸς τούτου ἐπιληθόντες τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπιτηδεύματος.

3. Ἐν περιπτώσει μεταφοράς τῆς ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος εἰς ἑτέραν πόλιν, κωμόπολιν ἢ χωρίον, ὁ ἐπιτηδευματίας ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἐπὶ πλεόν τυχόν διαφορᾶς τοῦ τέλους τῆς πόλεως ἢ κομποδόσεως, εἰς ἣν μετέφερε τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματός του.

4. Ἐξαίρετικῶς, ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ καταβολῆς τῆς ἐπὶ πλεόν τυχόν διαφορᾶς ἀσκήσεως τοῦ ἐπιτηδεύματος καὶ ἐν ἄλλῳ τόπῳ, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ἤθελε ὑπερβῇ τοὺς δύο μῆνας.

Ἄρθρον 8.

1. Οὐδεμία ἄδεια ἐλευθέρας κυκλοφορίας ἐπιτρέπεται νὰ χορηγῆται ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ἢ ἄλλων δημοσίων ἀρχῶν εἰς μικροπωλητὰς ἢ πλανοδίους τοιοῦτους στερουμένους τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀδείας ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος.

2. Οὐδεὶς γίνεται δεκτὸς εἰς δημόσιον συναγωνισμόν καὶ δὲν δύναται ὅπως δήποτε νὰ συναλλάγῃ μετὰ τοῦ δημοσίου, δήμου, κοινότητος καὶ παντὸς νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ὡς καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ἐφωδιασμένος μετὰ τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἄδειαν ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ θεώρησις ὑπὸ τῶν ἐπὶ τούτῳ τεταγμένων δημοσίων ἀρχῶν πάσης φύσεως σχεδίου ἀρχιτέκτονος ἢ μηχανικοῦ καθὼς καὶ ἡ χορηγῆσις σχετικῆς ἀδείας πρὸς ἐκτελέσειν οἰκοδομῆς ἢ ἔργου, ἄνευ προηγουμένης καταβολῆς τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον τέλους ἐπιτηδεύματος.

Ἄρθρον 9.

Πᾶς ὑποκείμενος εἰς τὸ κατὰ τὸν παρόντα νόμον τέλος ἐπιτηδεύματος, ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ ἀνηρτημένην πρὸ τοῦ καταστήματος, γραφείου ἢ κατοικίας του ἐπιγραφὴν εἰς τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν, δηλοῦσαν τὸ ὀνοματεπώνυμον αὐτοῦ καὶ τὸ ἐπαγγελάματόν του.

Τέλος ἀναρτήσεως ξενογλώσσων ἐπιγραφῶν.

Ἄρθρον 10.

1. Πᾶς ἐπιτηδευματίας δύναται νὰ ἀρτᾷ πρὸ τοῦ καταστήματος, γραφείου ἢ κατοικίας του καὶ ἐπιγραφὴν ἢ οἰκονομικὴν διαφημιστικὴν ἀναγραφὴν εἰς ξένην γλῶσσαν, ἀλλ' ἐν τούτῳ περιπτώσει δέον νὰ ἦ ἐφωδιασμένος μετὰ τὴν πρὸς τοῦτο σχετικὴν ἄδειαν, ἐκδιδουμένην ἐπὶ τῇ καταβολῇ εἰδικοῦ τέλους.

2. Ἡ εἰς τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν ἐπιγραφὴ ἢ διαφημιστικὴ ἀναγραφὴ δέον νὰ τίθεται ὑπεράνω τῆς ξενογλώσσου τοιαύτης καὶ εἰς μέγεθος τοῦλάχιστον τριπλάσιον αὐτῆς.

Ἄρθρον 11.

Τὸ εἰδικὸν τέλος ἀναρτήσεως ξενογλώσσου ἐπιγραφῆς ἢ οἰκονομικῆς διαφημιστικῆς ἀναγραφῆς εἶναι ἴσον πρὸ τὸ δέκατον τοῦ τέλους ἐπιτηδεύματος, μὴ δυνάμενον ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ἦ κατώτερον τῶν 500 δραχμῶν, ἢ τῶν 5.000 δραχμῶν προκειμένου περὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, κατὰ ἐξέλιξιν δὲ καθ' ἑκάστην καὶ τὸ τέλος ἐπιτηδεύματος προθεσμίας καὶ ὁδοῖς.

Βεβαίωσις και καταβολή του τέλους.

"Αρθρον 12.

1. Το τέλος επιτηδεύματος βεβαιούται επί τη βάσει φορολογικών καταλόγων, συντασσόμενων δυνάμει δηλώσεων των εις τέλος υποκειμένων ή δυνάμει εκθέσεων κατά των μηδένως ή ανακριβώς δηλωσάντων το επιτηδεύμα των.

2. Τα της έγχειρίσεως και περιεχομένου των δηλώσεων, τὰ της εκδόσεως άδειών άσκήσεως επιτηδεύματος, τὰ του έλέγχου, συντάξεως και κοινοποιήσεως των εκθέσεων, τὰ της κατατάξεως των επιτηδευματιών εις ανάλογον κλάσιν, τὰ της εκδικάσεως των εκ των συντασσόμενων εκθέσεων ή εκ της κατατάξεως προκυπτουσών διαφορών, ως και των δηλώσεων περί παραιτήσεως από της άσκήσεως επιτηδεύματος τούτων, του δια την εκδίκασιν τούτων άρμοδίου δυναμένου εν πάση περιπτώσει να καταστήση και χείρονα την θέσιν του προσφεύγοντος, τὰ του καθορισμού των προθεσμιών της άσκήσεως των όρισθησέμενων ένδίκων μέσων, τὰ της συντάξεως των φορολογικών καταλόγων και της χρονικής ισχύος τούτων, τὰ της τροποποιήσεως αυτών διαρκούσης της ισχύος, και καθόλου τὰ της βεβαιώσεως του προκειμένου τέλους ως και τὰ της καταβολής τούτου όρίζονται δια διαταγμάτων.

3. Διά την καταβολήν του κατά τον παρόντα νόμον τέλους των άλλοδαπων εταιρειών και εν γένει παντός άλλοδαπου επιτηδεύματος εϋθύνονται προσωπικώς και αλληλεγγύως και οι εν Ελλάδι διευθυνταί, αντιπρόσωποι ή πράκτορες αυτών.

4. Τα άνωτέρω ισχύουσι κατ' αναλογία και δια το ειδικόν τέλος άναρτήσεως ξενογλώσσων επιγραφών.

"Αρθρον 13.

1. Εις τους επί της κατατάξεως των επιτηδευματιών δημοσίους υπαλλήλους και ιδιώτας παρέχεται εκ του Δημοσίου ταμείου άμοιβή μέχρι δραχμών πενήτηκοντα δι' έκαστον και δι' έκάστην συνεδρίαν, εις δε τους ενεργούντας τον έλεγχον των επιτηδευματιών δημοσίους υπαλλήλους άποζημίωσις μέχρι δραχμών πενήτηκοντα ήμερησίως κατ' άπόλυτον κρίσιν του Υπουργού των Οικονομικών.

2. Εις τὰ εκδικάζοντα τὰ ένδικα μέσα των επιτηδευματιών μέλη των επιτροπών καθώς και εις τον γραμματέα τούτων παρέχεται εκ του Δημοσίου ταμείου άμοιβή όρίζομένη δι' έκάστην εκδιδομένην άπόφασιν εις δραχμάς πέντε δι' έκαστον μέλος, διπλασιαζομένη δια τον εισηγητήν, και εις δραχμάς δύο δια τον γραμματέα.

3. Εις τους επιδίδοντας τας κατά τον παρόντα νόμον εκθέσεις κατά των επιτηδευματιών, τας ειδοποιήσεις ή προσκλήσεις ως και αντίγραφον των εκδιδομένων άποφάσεων παρέχεται άμοιβή μέχρι δραχμών πέντε δι' έκάστην κοινοποίησιν.

Ποινικά διατάξεις.

"Αρθρον 14.

1. Η παράβασις της διατάξεως του εδαφίου 2 του άρθρου 10 του παρόντος νόμου επάγεται την επιβολήν προστίμου από δραχμών 1000 έως 10.000, επιβαλλομένου τη έγκλήσει του άρμοδίου Οικονομικού Έφδρου υπό του άρμοδίου Πταισματοδικείου, και την σύγχρονον απαγόρευσιν εφ' ώρισμένον χρονικόν διάστημα άναρτήσεως ξενογλώσσου επιγραφής ή διαφημιστικής αναγραφής.

2. Επιτηδευματίας παραβάται της διατάξεως του άρθρου 9 του παρόντος νόμου υποβάλλονται και εις πρόσθετον τέλος 10 ο)ο επί του έτησιου τέλους.

3. Επιτηδευματίας παραλείποντας να δηλώσωσιν ή ανακριβώς δηλώσαντες το επιτηδεύμα των υποβάλλονται και εις πρόσθετον τέλος 10 ο)ο έως 20 ο)ο επί του έτησιου τέλους, εάν επέδωκαν δήλωσιν έντός 15 ήμερών από της προς αυτούς κοινοποιήσεως της εκθέσεως άλλως το πρόσθετον τούτο τέλος όρίζεται εις 30 ο)ο έως 40 ο)ο. Οι εκπροθέσμως δηλούντες πρό πάσης κοινοποιήσεως εκθέσεως υποβάλλονται εις πρόσθετον τέλος 5 ο)ο.

4. Η διάταξις της ως άνω παραγράφου ισχύει κατ' αναλογία και δια το ειδικόν τέλος άναρτήσεως ξενογλώσσων επιγραφών.

5. Ο Δήμαρχος, ό πρόεδρος της κοινότητος ως και πās άλλος δημόσιος υπάλληλος ή ιδιώτης έντεταλμένος να συντρέξη υποσθήςποτε εις την βεβαίωσιν του τέλους τηλωρείται με πρόστιμον δραχμών 100 έως 500, αν ήθελεν άμελήσει την έγκαιρον εκτέλεσιν των άνατεθειμένων αυτώ καθηκόντων.

6. Τα πρόστιμα επιβάλλονται υπό του Υπουργού των Οικονομικών κατόπιν άναφοράς του άρμοδίου Οικονομικού Έφδρου, τὰ δε πρόσθετα τέλη υπό του Οικονομικού Έφδρου.

Γενικά διατάξεις.

"Αρθρον 15.

1. Άπαντα ή κατά τον παρόντα νόμον διαδικασικά και εν γένει άπαντα τὰ έγγραφα συντάσσονται εφ' άπλου χάρτου, πλην των ένδίκων μέσων υποβαλλομένων εις τέλος χαρτοσήμου δραχμών 10.

2. Η διάταξις του άρθρου 9 του από 28 Απριλίου 1923 νομοθετικού Διατάγματος περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί προσθέτων τελών κλπ. Νόμων, δεν έχει εφαρμογήν επί των κατά τον παρόντα νόμον εκδιδομένων άδειών.

"Αρθρον 16.

1. Οι υποκειμένοι εις το κατά τον παρόντα νόμον τέλος επιτηδεύματος, εξαίρουμένων των Άνωτάτων Έταιρειών, δεν υπόκεινται εις την φορολογίαν των καθαρών προσόδων της Δ' ή Ζ' κατηγορίας, εφ' όσον ή εκ του επιτηδεύματος, δι' ό το τέλος, καθαρά τούτων πρόσδοος δεν υπερβαίνει τας 80.000 δραχμάς.

2. Αν ή καθαρά πρόσδοος τούτων υπερβαίνη τας 80.000, δραχμάς, υπόκεινται εις την φορολογίαν τούτην κατά τας περί τούτης έκάστοτε κειμένας διατάξεις δια την πέραν των 80.000 δραχμών καθαρών πρόσδοον, υποχρεούμενοι εις επίδοσιν σχετικής δηλώσεως.

3. Οι κατά τὰ εδάφια 3, 4 και 5 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου υποκειμένοι εις την πληρωμήν τέλους επιτηδεύματος ιδιοκτηταί μηχανοκινήτων πλοίων, φορτηγίδων, ιστιοφόρων, άμαξών, κάρρων και λέμβων απαλλάσσονται της φορολογίας της καθαρής προσόδου της Δ' κατηγορίας δια τὰ εκ της εκμετάλλευσως των ως άνω πλοίων, φορτηγίδων κλπ. πραγματοποιούμενα καθαρά κέρδη.

4. Οι κατά τὰ εδάφια 6 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου υποκειμένοι εις τέλος επιτηδεύματος αρχιτέκτονες και μηχανικοί απαλλάσσονται της φορολογίας της καθαρής προσόδου της Ζ' κατηγορίας, δια την εκ της εξασκήσεως του επιτηδεύματος αυτών καθαρών πρόσδοον.

"Αρθρον 17.

Εάν εκ του υπό του Οικονομικού Έφδρου ενεργουμένου έλέγχου επιτηδευματιού, καταταχέντος υπό της άρμοδίας επιτροπής εις κλάσιν τινα μικροτέραν της άνωτάτης τιαούτης του άρθρου 2 του παρόντος νόμου, ήθελε προκύψει ότι ή καθαρά αυτού πρόσδοος είνε άνωτέρα των 80.000 δραχμών, ό επιτηδευματίας ούτος υπόκειται εις την καταβολήν της επί πλέον διαφοράς της προκυπτούσης μεταξύ του τέλους επιτηδεύματος της άνωτάτης κλάσεως και του της καταβληθείσης τιαούτου. Επίσης υποχρεούται κατά τὰ άνωτέρω εις την καταβολήν του άναλογούντος φόρου καθαρής προσόδου δια την επί πλέον των 80.000 δραχμών έξευρεθείσαν καθαρών πρόσδοον.

"Αρθρον 18.

1. Εκ της παραγράφου 2 του άρθρου 18. του νόμου 1640 ως τροποποιήθη δια του άρθρου 3 παράγραφος 4 του νόμου 3338. περί τροποποιήσεως, συμπληρώσεως και καταργήσεως φορολογικών νόμων, διαγράφονται αι λέξεις αφευ προηγουμένως εναρτηθη επί φυσικών προσώπων εκπτώσεις έλαχίστου συντηρήσεως δραχμών 25.000 άνευ προσυζητήσεως λόγω οικονομικών βαρών.

2. Ἐκ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ νόμου 1640 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 3338, περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως φορολογικῶν νόμων, διαγράφονται αἱ λέξεις «ἀφ' οὗ προηγούμεως ἐνεργηθῇ ἔκπτωσις ἐλαχίστου συντηρήσεως δραχμῶν 25,000 ἄνευ περαιτέρω προσαυξήσεως λόγῳ οἰκογενειακῶν βαρῶν».

Ἄρθρον 19.

1. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου τῶν κατὰ τὸν παρὸντ' αὖτον εἰς τέλος ἐπιτηδεύματος ὑποκειμένων φορολογουμένων λαμβάνεται τεκμαρτὸν ποσὸν καθαρὰς προσόδου ἀναλόγως τῆς κλάσεως εἰς ἣν κατετάχτησαν, συμφώνως πρὸς τὸν κατωτέρω πίνακα:

Κλάσις πρώτη	δραχμαὶ	7.000
» δευτέρα	»	12.500
» τρίτη	»	17.500
» τετάρτη	»	22.500
» πέμπτη	»	27.500
» ἕκτη	»	32.500
» ἑβδομή	»	37.500
» ὀγδόη	»	42.500
» ἐνάτη	»	47.500
» δεκάτη	»	52.500
» ἐνδεκάτη	»	57.500
» δωδεκάτη	»	62.500
» δεκάτη τρίτη	»	67.500
» δεκάτη τετάρτη	»	72.500
» δεκάτη πέμπτη	»	77.500

2. Διὰ τοὺς κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 2 καὶ ἐδαφίου 4 παρὰ γρ. 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρὸντος νόμου ὑποκειμένους εἰς τέλος ἐπιτηδεύματος τὸ τεκμαρτὸν εἰσόδημα ὑπολογίζεται κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰς κλάσεις τοῦ πίνακος τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου.

3. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου τῶν ἰδιοκτητῶν πλοίων, τῶν ὑποκειμένων εἰς τέλος ἐπιτηδεύματος κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρὸντος νόμου, λαμβάνεται τεκμαρτὴ καθαρὰ πρόσοδος ἴση πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τοῦ κατὰ τὸν παρὸντα νόμον καταβαλλομένου τέλους.

4. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου τῶν ἀρχιτεκτονῶν καὶ μηχανικῶν λαμβάνεται τεκμαρτὴ καθαρὰ πρόσοδος ἴση πρὸς τὸ ὀκταπλάσιον τοῦ καταβαλλομένου τέλους.

5. Διὰ τοὺς πραγματοποιούντας καθαρὰν πρόσοδον ἄνω πῶν 80.000 δραχμῶν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου λαμβάνεται ἡ ἐξακριβωθεῖσα καθαρὰ πρόσοδος.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 20.

1. Μετὰ τὸν κατὰ τὸν παρὸντα νόμον τελῶν συμβέβαιούται καὶ συνεισπράττεται:

α') Ὁ ὑπὲρ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου καὶ τοῦ κυμαινόμενου χρέους πρόσθετος φόρος τῶν νόμων 2749 καὶ 3312, ὡς ἐτροποποιήθη ἢ τροποποιήθησεται διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, καὶ

β') Δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς φόρος ἐριζόμενος εἰς τὸ δέκατον τοῦ τέλους ἐπιτηδεύματος καὶ τοῦ εἰδικοῦ τέλους ξενογυλώσεων ἐπιγραφῶν.

2. Διόταγμα κανονίσει τὰ τῆς ἀποδόσεως εἰς τοὺς δήμους καὶ κοινότητας τοῦ προσθέτου τούτου φόρου.

3. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 2435, περὶ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων, ἐπιβαλλόμενος πρόσθετος ἐπὶ τοῦ δημοσίου δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς φόρος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 20 ο)ο τοῦ κυρίου δημοσίου φόρου διὰ τὴν Α', Β', Δ' καὶ Ζ' κατηγορίαν φορολογίας καθαρῶν προσόδων τοῦ νόμου 1640.

Ἄρθρον 21.

1. Ὁ νόμος 2117, περὶ τελῶν ἀδείας ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, τὸ ἀπὸ 17 Ἰανουαρίου 1923 Ν. Διάταγμα περὶ ἀναρτήσεως ἐπαγγελματικῶν ἐπιγραφῶν καὶ ἐπιβολῆς τέλους ἐπὶ τῶν ξενογυλώσεων τούτων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν διαφημίσεων, τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν τινῶν νόμων, ἡ διατάξις τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ νόμου 3338 περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως φορολογικῶν τινῶν νόμων, τὰ ἄρθρα 7 καὶ 8 τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1640 κλπ., ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη γενικὴ ἢ εἰδικὴ διατάξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρὸντα νόμον καταργοῦνται ἀπὸ τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1926—1927.

2. Ἡ διατάξις τοῦ ἐδαφίου 4 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ νόμου 3338, περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως φορολογικῶν τινῶν νόμων, καταργεῖται ἀναδρομικῶς ἀφ' ἧς ἴσχυσεν, ἐπιτροπομένης τῆς χορηγήσεως εἰς τοὺς πρὸ τῆς καταργήσεως αὐτῆς μηνυτὰς ἐπιτηδεύματιν ἀσκούντων τὸ ἐπιτήδευσμα τῶν ἄνευ τῆς κατὰ νόμον ἀδείας, καθ' ὃν ἐβεβαιώθη κατόπιν τῆς μηνύσεως τούτων πρόστιμον, ἀμοιβῆς καθοριζόμενης κατ' ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀναλόγως τῆς συντελεσθείσης πᾶρ' αὐτῶν ἐργασίας καὶ μὴ δυνάμενης ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς 100 ἡμερησίως.

Ἄρθρον 22.

Ἀπὸ τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1926—1927 καταργεῖται ὁ νόμος 3311, περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως ἀμέσων φόρων καθ' ὁμάδας φορολογουμένων, καὶ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1640 κλπ.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρὸντος Ν. Διατάγματος, οὗτος ἢ ἰσχύς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅπερ ὑποβληθῆσεται εἰς τὴν κέρωσιν τῆς μελλούσης νὰ συνέλθῃ Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἀπριλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Α. Ρούφος, Ι. Κούνδουρος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Αἰγινήτης, Δ. Ταντάλιδης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Κ. Φίλανδρος, Ν. Μπότσης.

(2)
Περὶ αὐξήσεως τοῦ διὰ τοῦ νόμου 2749 τοῦ 1922 ἐπιβληθέντος προσθέτου ποσοστοῦ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ δύναται τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 2749 τοῦ ἔτους 1922 «περὶ συνάψεως ἐσωτερικοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου μέχρι τοῦ ποσοῦ δραχμ. 1.600.000.000» ἐπιβαλλόμενον πρόσθετον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἐκάστοτε ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐσόδων, ἐφ' ὃν τοῦτο ἐπέβλεπτο μεταγενεστέρως διὰ Διαταγμάτων, αὐξάνεται κατὰ 10 ο)ο.

Τῆς ὡς ἀνωτέρω αὐξήσεως ἐξαιρούνται:

1) Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ ὁ φόρος κατανάλωσώς τοῦ καπνοῦ, ὡς καὶ ὁ τοῦ σιγαρογράφου καὶ σιγαροποιητικῶν μηχανῶν.

2) Τὰ τέλη τὰ ἐπιβαλλόμενα ἐπὶ διαφορῶν ἐγγράφων καὶ πράξεων καὶ εἰσπραττόμενα διὰ χρήσεως ἐνσήμου καὶ

3) Τὰ ἔσοδα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὰ πρὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1926—27 ἐτη τὰ βεβαιούμενα ἢ εἰσπραττόμενα μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1926.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιβαλλομένη αὐξήσις βεβαιούται καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων, κατατίθεται δὲ ὑπὸ τῶν οἰκείων ταμείων εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν ὑπὸ αὐτοτελεῇ λογαριασμῶν καὶ διατίθεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 3.

Διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζεται, ἂν δεῖται, ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς ἀνωτέρω αὐξήσεως ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος, οὗτος ἢ ἱσχύς ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅπερ ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήραις τῇ 18 Ἀπριλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Α. Ρούφος, Ι. Κούνδουρος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Αἰγινίτης, Δ. Τανταλίδης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαρίτακης, Κ. Φίλανδρος, Ν. Μπότσης.

(3)

Περὶ φορολογίας τῆς ἐγγείου παραγωγῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ ἀποφασισμέν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1926—27 ἐπιβάλλεται ἐτήσιος φόρος ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν συγκομιζομένων κατ' ἑκάστον οἰκονομικὸν ἔτος γεωργικῶν προϊόντων, ἥτοι δημητριακῶν, ὀσπριωδῶν, βιομηχανικῶν, χορτονομικῶν.

2. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρον τὰ προϊόντα τῶν ἀμπέλων, σταφυδαμπέλων, ἐλαιοδένδρων, δαυλῶν, καπνοφυτεῶν, αἱ βοσκαί, τὰ κοινούλια, ὅπιοι καὶ ἀφισ-

νέσπορος, ἐφόσον ὑφίσταται ἐπὶ τούτων εἰδικὴ φορολογία, ὡς καὶ τὰ ὁπωροφόρα δένδρα.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ φόρος ὁρίζεται ὅσο ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ συγκομιζομένου ἀκαθαρίστου προϊόντος καὶ καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ συγκομιζόντος τὰ προϊόντα ὑποχρεωτικῶς εἰς εἶδος.

2. Διὰ τὰ εἰς στήψιν ὑποκείμενα προϊόντα χορτονομικὰ ὁ φόρος καταβάλλεται εἰς χοῦμα, βάσει διατιμῆσεως κατὰ μονάδα συντασσόμενης πρὸ τῆς πρώτης διὰ τὴν ἐνοικίαν τοῦ φόρου, δημοπρασίας ὑπὸ Ἐπιτροπῆς κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος κανονισθησόμενα.

Ἄρθρον 3.

Τὰ προϊόντα τὰ ἐκ τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου τοῦτου μεταφέρονται ὑπὸ τῶν φορολογουμένων εἰς τὴν πλησιέστεραν δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν ἀποθήκην, ἥτις πάντως δεῖν νὰ μὴ ἀπέχη πλέον τῆς ἡμισείας ὥρας ἀπὸ τῶν οἰκιῶν τοῦ χωρίου.

Ἄρθρον 4.

Ὁ φόρος διατίθεται δι' ἐνοικιάσεως εἰς χοῦμα κατὰ χωρίον. Ἐπιτρέπεται ὅμως, τῇ ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἡ ἐνοικιή, κατὰ τεμάχια περιλαμβανόντα δύο ἢ πλεονα χωρία, ὡς καὶ κατὰ κοινότητα ἢ ἐπαρχίαν, ἐνοικιάσεις. Ἐνοικιάζεται δέ, εἴτε ὅλων τῶν προϊόντων ὁμοῦ, εἴτε χωριστὰ τῶν προϊόντων ἀπὸ τῶν ὀψίμων, εἴτε κατὰ κατηγορίαν προϊόντων, ἀναλόγως τῶν τοπικῶν συνθηκῶν, τῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Οἱ ἐνοικιαστὰς τοῦ φόρου καταβάλλουσι τὰ ἐνοίκια εἰς ἵσας δόσεις ὡς ἐξῆς:

α') Διὰ τὰ προϊόντα εἰς πέντε δόσεις ἀπαιτητάς τὴν 1ην Αὐγούστου, τὴν 1ην Σεπτεμβρίου, τὴν 1ην Ὀκτωβρίου, τὴν 1ην Νοεμβρίου καὶ 1ην Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους τῆς παραγωγῆς.

β') Διὰ τὰ ὄψιμα προϊόντα εἰς τέσσαρες δόσεις καταβλητέας τὴν 1ην Νοεμβρίου, 1ην Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους τῆς ἐνοικιάσεως, τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ 1ην Φεβρουαρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

γ') Διὰ τὰ πρόβια καὶ ὄψιμα, ἐν περιπτώσει συνενοικιάσεως, εἰς ἑξὶ δόσεις ἀπαιτητάς τὴν 1ην Αὐγούστου, 1ην Σεπτεμβρίου, 1ην Ὀκτωβρίου, 1ην Νοεμβρίου, 1ην Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους τῆς παραγωγῆς καὶ τὴν 1ην Ἰανουαρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

2. Δύναται ὅμως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, στηριζομένης εἰς γνωμάτευσιν τῶν ἐπὶ τῆς δημοπρασίας Ἀρχῶν, νὰ ὁρισθῶσι πλείονες αἱ δόσεις μέχρις ὅτου μεταβαλλομένου ἐνδεχομένως καὶ τοῦ χρόνου τῆς καταβολῆς αὐτῶν.

Ἄρθρον 6.

1. Οἱ ἐνοικιαστὰς τοῦ φόρου καὶ οἱ ἐγγυηταὶ αὐτῶν εἰσὶν ἀλληλεγγύως υπεύθυνοι ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὅλου ἐνοικίου. Ὑποχρεοῦνται δὲ οἱ ἐνοικιαστὰς, αἷμα τῇ ἐνάρξει τῆς εἰσπράξεως τοῦ εἰδὸς φόρου, νὰ ἀνυπονώσωσιν ἐγγράφως εἰς τὸν ἀρμόδιον ταμίαν τὴν ἀποθήκην ἢ τὰς ἀποθήκας ἀποταμιεύσεως τῶν ἐκ τοῦ φόρου προϊόντων καθισταμένων υπεγγύων διὰ τὴν εἰσπράξιν τοῦ ἐνοικίου.

2. Ὁ ταμίης ἐν ἀνάγκῃ καὶ τῇ προηγούμενῃ ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διορίζει διαπῆν τῶν ἐνοικιαστῶν

ἐπιτηρητὰς ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ παρευρίσκωνται εἰς πᾶσαν καταβολὴν καὶ παράδοσιν προϊόντων, νὰ σφραγίζωσι τὰς ἀποθήκας καὶ νὰ τηρῶσι βιβλίον εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς μονογραφημένον ὑπὸ τοῦ Ταμίου.

Ἀρμόδιος Ταμίας νοεῖται ὁ τῆς περιφέρειας ἐν ἣ κεῖται τὸ χωρίον, ὅστις ὁ φόρος ἐνφωκίσθη.

3. Ὁ ἐνοικιαστὴς οὐδεμίαν δικαιοῦται νὰ προβάλῃ ἀξίωσιν πρὸς κουφισμὸν τοῦ ἐνοικίου ἢ ἀποζημίωσιν ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου διὰ ζημίαν αὐτοῦ προελθούσαν, εἴτε ἐκ θεομηνίας, εἴτε ἐξ αἰσθητοῦ ἄλλης αἰτίας.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐν ἡ περιπτώσει, ἐπελθούσης τῆς συγκομιδῆς τῶν προϊόντων, δὲν ἔχει δευτεροῦς εἰσέτι δι' ἐνοικιάσεως ὁ φόρος, ἡ βεβαίωσις καὶ ἡ εἰσπράξις τούτων ἐνεργεῖται προσωρινῶς, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἀναδειχθεμένου ἐνοικιαστοῦ, ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, τῶν ἐκ τῆς εἰσπράξεως ταύτης προϊόντων περιερχομένων αὐτοδικαίως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὅμῃ τῇ ἐγκαταστάσει τοῦ εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς προσόδου.

2. Ἐν ἡ περιπτώσει, ἐπελθούσης τῆς συγκομιδῆς τῶν προϊόντων, δὲν ἔχει δευτεροῦς προσφορά διὰ τὴν ἐνοικίαν τοῦ φόρου ἢ ἡ δοθείσα θεωρηθῇ ἀσύμφορος ὁ φόρος βεβαιούται καὶ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐν περιπτώσει προσωρινῆς βεβαίωσης καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου τούτου ἡ τῆς διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου ταπεινῆς διορίζονται ὑπὸ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, βεβαιωταὶ ἢ ἐπὶ ποταπὴν εἰσπράξιν τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπράξιν τοῦ φόρου.

2. Εἰς τοὺς ἐπὶ ποταπὴς ἡ βεβαιωτὰς καὶ τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 παράγραφος 1 ἐπιτηρητὰς παρέχεται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἡμερησίᾳ ἀποζημίωσις μέχρι δραχμῶν πενήντα κατ' ἀπόλυτον ἐκτίμησιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, δυνάμενος νὰ ὀρίξῃ διάφορον, δι' ἕκαστον τούτων ἀποζημιώσιν.

3. Οἱ ἐπὶ ποταπὴς, βεβαιωταὶ καὶ ἐπιτηρηταὶ θεωροῦνται δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὀρίζονται τὸν ὀρισμένον διὰ τοὺς δημοσίους ὑπάλληλους ὅρον ἐνώπιον τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου, ὑποκείμενοι διὰ πᾶσαν παράλειψιν, παράβασιν ἢ ὑπέρβασιν τῶν καθηκόντων τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

4. Ἡ παρεχόμενη κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡμερησίᾳ ἀποζημίωσις τῶν ἐπὶ ποταπῶν ἢ βεβαιωτῶν ἐν περιπτώσει μὲν βεβαίωσης τοῦ φόρου διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου βαρύνει τὸν Δημοσίον, ἐν περιπτώσει δὲ βεβαίωσης διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐνοικιαστοῦ τὸν ἀναδειχθεσάμενον ἐνοικιαστὴν ὑπόχρεον νὰ καταβάλῃ ταύτην.

5. Τοῦ Ὑπουργείου ὀρίξον τὴν ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν ἐκαστοῦ ἐπὶ ποταπῶν, βεβαιωτοῦ ἢ ἐπιτηρητοῦ, διατάσσει τὴν κατὰ δεκάημερον καταβολὴν ταύτης ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεων τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου.

Ἄρθρον 9.

Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διαταγμάτων ἐκδοθέντων ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καθορίζονται:

1. Τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῶν δημοπρασιῶν διὰ τὴν ἐνοικίαν τοῦ φόρου τούτου, ὁ κανονισμὸς τῶν υποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ἐνοικιαστῶν ὡς καὶ τῶν ἐγγυητῶν καὶ τὰ τῶν συνεπειῶν τῆς ἀθετήσεως αὐτῶν.

2. Αἱ συνέπειαι τῆς παραβάσεως τῶν ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου τῶν ἐνοικιαστῶν υποχρεώσεων τῶν ἐκ τοῦ νόμου τούτου καὶ τῶν ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων φορολογουμένων, οἵτινες θέλουσιν υποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν μέχρι τοῦ διπλα-

σίου φόρου διὰ πᾶσαν παράλειψιν, ὡς καὶ ἡ διοικητικὴ διαδικασία πρὸς ἐπίλυσιν ἀπάσων τῶν ἐντεῦθεν προκύπτουσιν διαφορῶν.

3. Ὁ τρόπος τῆς βεβαίωσης καὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ εἰς εἶδος ἢ εἰς χρῆμα φόρου τούτου παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν, ὅσῃ καὶ παρὰ τοῦ Δημοσίου.

4. Τὰ τῆς προσωρινῆς καὶ τῆς διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου βεβαίωσης τοῦ φόρου τούτου ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου τούτου.

Ἄρθρον 10.

1. Εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς τοῦ φόρου τούτου διὰ πᾶσαν κατὰ χρῆσιν ἢ ὑπέρβασιν τῶν ἐκ τοῦ νόμου τούτου καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων, δικαιωμάτων αὐτῶν ἢ διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν υποχρεώσεων αὐτῶν δι' ἣν δὲν καθορίζεται ἄλλη συνέπεια, καταλογίζεται, ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 9 (ἐδάφιον 2) ἀρμοδίου διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐκ τῆς βεβαίωσης καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου τούτου προκύπτουσιν διαφορῶν, πρόστιμον μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ φόρου ἢ μέχρι χιλίων δραχμῶν.

2. Τὸ πρόστιμον τοῦτο βεβαιούμενον ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους εἰσπράττεται κατὰ τὰς ἐπὶ εἰσπράξεως τῶν εἰσπράξεων ἐσόδων διατάξεις.

Ἄρθρον 11.

1. Αἱ δημόσιοι, δημοτικαὶ ἢ κοινοτικαὶ ἀρχαί, τὰ ὅργανα τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἀγροφυλακῆς, αἱ γεωργικαὶ ὁργανώσεις ἢ Συνεταιρισμοὶ καὶ ἐν γένει πᾶν πρόσωπον καλούμενον ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ φόρου, ὑποχρεοῦται ὡς παρέχῃ αὐτῇ οἰανδήποτε πληροφορίαν ἢ ἐγγράφον καὶ ἐν γένει νὰ συνδράμῃ τὸ ἔργον τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου.

2. Εἰς τοὺς ἀρνούμενους ἢ ἀμελοῦντας νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ καὶ τὰς διὰ τῶν ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων ὀρισθησάμενας υποχρεώσεις τῶν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῇ προτάσει τοῦ οἰκονομικοῦ φόρου πρόστιμον μέχρι δραχμῶν 500.

Ἄρθρον 12.

Μετὰ τοῦ δημοσίου φόρου βεβαιούται καὶ συνεπράττεται πρόσθετος ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοιοῦτος ὀριζόμενος εἰς 1/10 ἐπὶ τοῦ Δημοσίου τοιοῦτου καὶ ἀποδιδόμενος κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος κανονισθησάμενα.

Ἄρθρον 13.

Πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις συνθετικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου θεωρεῖται ὡς φορολογητέα καθαρὰ πρόσθετος τὸ πέμπτον τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον φορολογουμένης ἀκαθαρίστου προσόδου.

Ἄρθρον 14.

Ἀπασα ἡ κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαδικασία καὶ ἅπαντα τὰ ἐγγράφα συντάσσονται ἐφ' ὀπλοῦ χάρτου πλὴν τῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν υποβάλλομένων αἰτήσεων.

Ἄρθρον 15.

Καταργοῦνται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1926—27, τὸ διὰ τοῦ νόμου 3338 τοῦ 1925 ἐπιβληθὲν στρεμματικὸν δικαίωμα.

ως και ο φόρος καθαράς προσόδου Ε' κατηγορίας κερδών εκ γεωργικών (πλην των κτηνοτροφικών) επιχειρήσεων, οτινους θέλουν εξακολουθήσει βεβαιούμενοι και εισπραττόμενοι εφ' όσον ανάγονται εις τα παρελθόντα οικονομικά έτη, καθυστερεί δέ ή βεβαίωσις και εισπραξις αυτών.

Πάσα διάταξις αντικειμένη εις τον παρόντα νόμον καταργείται.

Εις τον επί των Οικονομικών Υπουργόν ανατίθεται ή δημοσίευσις και εκτέλεσις του παρόντος Ν. Διατάγματος, οτινους ή ισχύς άρχεται από της δημοσίευσως αυτού εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και όπερ υποβληθήσεται εις την κύρωσιν της μελλούσης να συνέλθη Βουλής.

Εν Αθήναις τή 18 Απριλίου 1926.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Το Υπουργικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος
Θ. Παγκαλος

Τα Μέλη

Α. Ρούφος, Ι. Κούνδουρος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Αιγινίτης, Δ. Τανταλίδης, Γ. Χαριτάκης, Κ. Φίλων-δρος, Ν. Μπότασης.

(4)

Περί καταργήσεως και τροποποιήσεως φόρων καταναλώσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει του Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσταμεν και διατάσσομεν:

Α'. Ηλεκτρικόν ρεύμα, φωταέριον και άνθρακασθέσιον.

Άρθρον 1.

§ 1. Από της 1 Απριλίου 1926 καταργείται ο κατά τον νόμον 979 της 24 Οκτωβρίου 1917, πρόσθετος φόρος επί του προς φωτισμόν και θέρμανσιν καταναλισκόμενου ηλεκτρικού ρεύματος των ιδιωτικών κατοικιών και καταστημάτων.

§ 2. Από της αυτής ως άνω χρονολογίας ο κατά τον νόμον ΓΦΑΖ' του 1910 «περί φόρου καταναλώσεως άσετυλίνης και άλλων φωτιστικών ουσιών», φόρος καταναλώσεως επί του προς φωτισμόν και θέρμανσιν καταναλισκόμενου εν ιδιωτικαίς οικίαις ηλεκτρικού ρεύματος, αυξανόμενος εις 12 ο/ο επί του αντιτίμου της μηνιαίας καταναλώσεως αυτού, επεκτείνεται και επί των ιδιωτικών καταστημάτων, εφ' όν άχρι τουδε επέβαλλετο ο κατά τον νόμον 979 του 1917 πρόσθετος φόρος.

Άρθρον 2.

Το προς φωτισμόν των κτιρίων, των σταθμών ή στάσεων μετά των περιοχών σταθμεύσεως των οχημάτων ή συρμών, ως και των μηχανοστασίων, εργοστασίων επισκευών και φυλακείων των σιδηροδρομικών ή τροχιοδρομικών Εταιρειών καταναλισκόμενον ηλεκτρικόν ρεύμα υποβάλλεται γενικώς εις φόρον 10 ο/ο επί του αντιτίμου της μηνιαίας καταναλώσεως τούτου, εφ' όσον ειδικοί νόμοι ή συμβάσεις μετά των εν λόγω Εταιρειών δεν όρίζουσιν άλλως.

Άρθρον 3.

§ 1. Το προς φωτισμόν των βιομηχανικών εργοστασίων και βιοτεχνικών εγκαταστάσεων καταναλισκόμενον ηλεκτρικόν ρεύμα φορολογείται προς 10 ο/ο επί του αντιτίμου της μηνιαίας καταναλώσεως αυτού. Εφ' όσον εν τοις αυτοίς εργοστασίοις και εγκαταστάσει χρησιμοποιείται ηλεκτρικόν ρεύμα ως κινητήριος δύναμις ή προς άλλην βιομηχανικήν χρήσιν, τούτο απαλλασσόμενον πάσης φορολογίας κατά τον νόμον ΓΦΑΖ' του 1910, δέον να μετρήται δι' ιδιαιτέρου γνώμονος.

§ 2. Το διά την προβολήν φωτεινών εικόνων εν κινηματογράφοις καταναλισκόμενον ηλεκτρικόν ρεύμα, δέν υπόκειται εις φόρον καταναλώσεως.

§ 3. Η παράγρ. 4 του άρθρου 2 του νόμου ΓΦΑΖ' του 1910, αντικαθίσταται ως ακόλουθος:

«Παράγρ. 4. Οί παράγοντες φωταέριον ή ηλεκτρικήν δύναμιν και καταναλίσκοντες αυτά προς φωτισμόν και θέρμανσιν δι' ιδίαν αυτών χρήσιν ή παρέχοντες δωρεάν ή επί πληρωμής εις άλλους προς τοιαύτην χρήσιν, όφείλουν να καταβάλλωσι φόρον, όριζόμενον εις 12 ο/ο επί της αξίας του καταναλωθέντος μηνιαίως φωταερίου ή ηλεκτρικού ρεύματος; καθοριζόμενης ταύτης κατά κυρίκον μέτρον φωταερίου ή ωριαίου έκατομβάτιον ηλεκτρικής δυνάμεως διά πράξεως του Υπουργού των Οικονομικών».

Άρθρον 4.

Ο κατά τον νόμον ΓΦΑΖ' του 1910 φόρος καταναλώσεως επί του εν τη ήμεδαπή παραγομένου και του εκ της άλλωδαπής εισαγομένου άνθρακασθέσιου, ως μετερρυθμίσθη διά των από 29 Δεκεμβρίου 1922 και 28 Ιανουαρίου 1923 Ν. Διαταγμάτων, όρίζεται από 1 Μαΐου 1926 εις δραχμήν μίαν και λεπτά πενήντα κατά χιλιογράμμον.

Β'. Οίνος.

Άρθρον 5.

1. Το εν άρθρω 1 του Ν. Διατάγματος της 22 Δεκεμβρίου 1923 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων της φορολογίας του οίνου» καθοριζόμενον ποσοστόν του φόρου προς 5 ο/ο επί της μέσης αγοραίας αξίας χονδρικής πωλήσεως του εις φόρον υποκειμένου οίνου ή γλευκούς αναδιβάσεται εις δέκα τοις εκατόν (10 ο/ο) από της δημοσίευσως του παρόντος.

2. Οί κατά την έναρξιν της ισχύος του Ν. Διατάγματος τούτου κατέχοντες εν πόλεσι πληθυσμού άνω των 4.000 κατοίκων, οίνον εις βαρέλια ή οιαδήποτε άλλα δοχεία εις ποσόν άνωτερον των 200 οκάδων, ως και οί όπουδήποτε του Κράτους κατέχοντες οίνον εις φιάλας πεπωματισμένους εις ποσόν άνωτερον των 100 οκάδων, υποχρεούνται έπως, εντός προθεσμίας είκοσιν ήμερών από της δημοσίευσως του παρόντος, επίδώσασιν εις τον αρμόδιον οικονομικόν έφορον δήλωσιν, εμφανίσαν τον κατεχόμενον παρ' αυτών οίνον, και να καταβάλωσι τήν άνήκοντα επί πλέον φόρον καταναλώσεως, κατά τας ισχύουσας περί εισπράξεως του φόρου τούτου διατάξεις.

Απαλλασσονται της υποχρεώσεως υποβολής δηλώσεως τά υπό την επίτηρησιν δημοσίων άρχών διατελούντα εργοστάσια οίνοποιίας.

Οί κατέχοντες οίνον εν αποθήκη άποταμιεύσεως επ' άναβολή πληρωμής του φόρου υπόκεινται εις όμοίαν δήλωσιν διά τήν εύρισκόμενον εισέτι εν άποταμιεύσει ποσόν οίνου, υποχρεούμενοι εις κατάθεσιν συμπληρωματικής έγγραφως κατά την κρίσιν του αρμοδίου οικονομικού έφορου.

§ 3. Εφ' όσον ή εισπραξις του φόρου επί του δ.λ. ξηρού μεταφερομένου οίνου έχει άνατεθή, δυνάμει ειδικής συμφω-

νίας, εις τοὺς δήμους ἢ ἐνοικιαστὰς δημοτικῶν φόρων, ἢ κατόκιν δημοπρασίας εἰς ἐνοικιαστήν, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὕπερβον τῶν Οἰκονομικῶν ν' ἀναθέσῃ εἰς τοὺς ἰδίους, βάζει εἰδυῆς συμφωνίας, τὴν εἰσπραξὶν τῆς ἐπὶ πλέον διαφοράς τοῦ φόρου, διὰ τὸ ὑπολειπόμενον χρονικὸν διάστημα τῆς ἐνοικίας.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ νόμου 1320 τοῦ 1918 «περὶ φόρων καταναλώσεως τοῦ οἴνου», ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς.

§ 1. Ὁ οἶνος τιθέμενος ὁπουδήποτε τοῦ Κράτους ἐν φιάλαις πεπωματισμέναις, ἐκτός τοῦ ἀρχικοῦ φόρου καταναλώσεως ὑποβάλλεται καὶ εἰς πρόσθετον φόρον, εἰσπραττόμενον διὰ χρήσεως ἐνσήμων ταινιῶν, ὁριζόμενον ὡς ἐξῆς:

Διὰ τὸν οἶνον εἰς φιάλας, ὧν ἡ τιμὴ δὲν ὑπερβαίνει τὰς 3 δραχ. εἰς λ. 0,05.

Διὰ τὸν οἶνον εἰς φιάλας, ὧν ἡ τιμὴ ὑπερβαίνει τὰς 3 δραχ. ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰς 6 δραχμὰς εἰς λεπτὰ 0,10.

Διὰ τὸν οἶνον εἰς φιάλας, ὧν ἡ τιμὴ ὑπερβαίνει τὰς 6 δραχμὰς ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰς 10 δραχμὰς εἰς λεπτὰ 0,20.

Διὰ τὸν οἶνον εἰς φιάλας, ὧν ἡ τιμὴ ὑπερβαίνει τὰς 10 δρ. ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰς 18 εἰς δραχμὴν 1,00.

Διὰ τὸν οἶνον εἰς φιάλας, ὧν ἡ τιμὴ ὑπερβαίνει τὰς 18 δραχμὰς ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰς 30 δραχμὰς εἰς δραχ. 2,00.

Διὰ τὸν οἶνον εἰς φιάλας, ὧν ἡ τιμὴ ὑπερβαίνει τὰς 30 δραχμὰς εἰς δρ. 3,00.

Ὁ κατὰ τὸ Ν. διάταγμα τῆς 29 Δεκεμβρίου 1922, διπλασιασμοῦ τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω προσθέτου φόρου, διατηρεῖται.

Γ') Φωτιστικὸν Οἰνόπνευμα.

Ἄρθρον 7.

Ὁ κατὰ τὸν περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος νόμον 971 τοῦ 1917 ὁριζόμενος κύριος φόρος καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ πρὸς μεταουσίωσιν προσριζομένου οἰνοπνεύματος δεκαπλασιάζεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Δ' Πεφρυγμένη κριθή (βύνη).

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἀξία τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς διὰ τὴν εἰσπραξὶν τοῦ φόρου καταναλώσεως βύνης, ὁρίζεται εἰς δραχμὰς ὀκτὼ (8), εἰς ἀντίστοιχα τραπεζικὰ γραμμάτια ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Διατάγματος τούτου.

Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν Ν. Διάταγμα.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτάλειξις τοῦ παρόντος, ὅστινος ἡ ἰσχὺς ἄρχει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήραις τῇ 18 Ἀπριλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Α. Ρούφος, Ι. Κούνδουρος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Αἰγινίτης, Δ. Τανταλίδης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Κ. Φίλιανδρος, Ν. Μπότσης.

Περὶ αὐξήσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ καταναλισκόμενου καπνοῦ καὶ σιγαρέττων. (5)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασισμένη καὶ διατάσσουσα.

Ἄρθρον 1.

Ὁ φόρος καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ καθ' ἅπαν τὰ Κράτος καταναλισκόμενου καπνοῦ, σιγαρέττων, πούρων καὶ τουμπεκίου, εἴτε ἐγγχωρίων εἴτε ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων, ὁ καθοριζόμενος διὰ τῶν νόμων 1679 τοῦ 1919, 2160 καὶ 2525 τοῦ 1920, 2749 καὶ 2921 τοῦ 1922, τῶν νομοθετικῶν διαταγμάτων τῆς 8 Δεκεμβρίου 1922, τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923, τῆς 15 Δεκεμβρίου 1923, τοῦ νόμου 3168 τοῦ 1924, τοῦ νόμου 3312 τοῦ 1925 τῶν Ν. διαταγμάτων τῆς 11 Ἰουλίου καὶ 24 Ὀκτωβρίου 1925 καὶ 3 Φεβρουαρίου 1926, αὐξάνεται τοῦ μὲν καπνοῦ καὶ σιγαρέττων β' ποιότητος κατὰ δραχμὰς πεντήκοντα δύο τὸ χιλιόγραμμον, τοῦ δὲ καπνοῦ καὶ σιγαρέττων α' ποιότητος, τῶν λεπτῶν σιγαρέττων, τῶν πούρων καὶ τοῦ τουμπεκίου κατὰ δραχμὰς τριάκοντα ἕξ τὸ χιλιόγραμμον.

Ἡ εἰσπραξις τῆς διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁριζομένης προσθέτου φορολογίας θὰ ἐνεργῇ διὰ τῶν ἐν χρήσει ταινιῶν, διατιμωμένων ἀναλόγως, δὲν προσαυξάνεται δ' αὕτη διὰ τοῦ κατὰ τὸν νόμον 3312 τοῦ 1925 προσθέτου ποσ. τοῦ 20 ο/ο.

Ἄρθρον 2.

Ὁ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διατάγματος εὑρισκόμενος καπνὸς ἐντός τῶν Καπνεργοστασίων, εἴτε εἰς φύλλα εἴτε κεκομμένος, εἴτε συσκευασμένος ἐν κυτίοις, φορολογεῖται προσθέτως διὰ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τοῦ παρόντος καθοριζομένου φόρου, χρεουμένου προσθέτως τῶν σχετικῶν αἰτήσεων κοπῆς καπνοῦ διὰ τῆς διαφοράς τοῦ καταβληθέντος διὰ τὸν καπνὸν τούτου φόρου καὶ τοῦ ὁριζομένου διὰ τοῦ ἁρθροῦ 1 τούτου.

Ἄρθρον 3.

Αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Ν. διατάγματος ὑφιστάμεναι τιμαὶ λιανικῆς πωλήσεως τῶν κυτίων κεκομμένου καπνοῦ καὶ σιγαρέττων β' ποιότητος, κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τούτου, αὐξάνεται κατὰ δραχμὰς ἑξήκοντα ἀνὰ χιλιόγραμμον, ἐπιφυλασσομένης τῆς αὐξήσεως ἢ μειώσεως τῶν τιμῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 4.

Ἐκ τῆς κατὰ τὰ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος, ὁριζομένης φορολογίας, ποσὸν ἴσον πρὸς δραχμὰς πέντε κατὰ χιλιόγραμμον ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ Κράτει καταναλισκόμενου καπνοῦ, σιγαρέττων, πούρων καὶ τουμπεκίου, διατίθεται ὑπὲρ τοῦ διὰ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1925 «περὶ συστάσεως Ταμείου Θυμάτων Πολέμου», συσταθέντος Ταμείου Θυμάτων Πολέμου, ἀνταγραφόμενης σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ ἀπόδοσις τοῦ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ὁριζομένου ποσοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον Θυμάτων Πολέμου, θὰ ἐνεργῇ διὰ χρηματικῶν ἐντάλλματός ἐκδιδόμενου εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ἐπὶ τῇ βάζει καταστάσεως τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐμφανιούσης τὸ εἰσπληθὲν ποσὸν εἰς χιλιόγραμμά εἰς τὰ Καπνεργοστάσια καπνοῦ, σιγαρέττων, πούρων καὶ τουμπεκίου πρὸς κοπὴν καὶ συσκευὴν καὶ τὸ ἀνήκει εἰς τὸ Ταμεῖον Θυμάτων Πολέμου ποσοστὸν ἐκ τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ, ὑπολογιζόμενον πρὸς δραχ. πέντε τὰ χιλιόγραμμον.

Τὸ ἄρθρον 11 καὶ αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἁρθροῦ 12 τοῦ

Ν. Διατάγματος τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1925 «περὶ συστάσεως Ταμείου Θυμάτων Πολέμου» καταργεῖται.

Τὸ δυνάμει τοῦ νόμου 3312 τοῦ 1925 ὀριζόμενον ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ φόρου καταναλώσεως, τοῦ ἀντιτίμου σιγαροχάρτου καὶ τοῦ προσθέτου φόρου ἐπιτηδεύματος σιγαροποιητικῶν μηχανῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀναγκαστικοῦ θανάτου, καταργεῖται, ἀντικαθίσταται δὲ δι' ἐνὸς ἐνιαίου ποσοστοῦ ὀριζομένου εἰς δραχμὰς 8,85 κατὰ χιλιογράμμον, ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ Κράτει καταναλισκόμενου καπνοῦ, σιγαρέττων, πούρων καὶ τουμπεκίου.

Οἱ δυνάμει τῶν νόμων 2160 καὶ 2525 τοῦ 1920, 2981 τοῦ 1922, τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 29 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ αὐξήσεως τελῶν χαρτοσήμου καὶ ἄλλων τινῶν τελῶν καὶ φόρων» καὶ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 20 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ αὐξήσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ καταναλισκόμενου καπνοῦ» ὀριζόμενοι φόροι ἐπὶ τοῦ καταναλισκόμενου καπνοῦ καὶ φόρος ἐπιτηδεύματος σιγαροποιητικῶν μηχανῶν, καταργεῖται, ἀντικαθίστανται δὲ πάντες οὗτοι δι' ἐνὸς ἐνιαίου φόρου ἐκ δραχμ. 5,50 κατὰ χιλιογράμμον ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ Κράτει καταναλισκόμενου καπνοῦ, σιγαρέττων, πούρων καὶ τουμπεκίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον εἰσπραττομένου φόρου, ποσὸν δραχμ. 2,50 κατὰ χιλιογράμμον, ἀποδίδεται εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός, διὰ γραμματίων τρεχουσίων λογαριασμῶν, εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, διατίθεται δὲ ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 30 Αὐγούστου 1925 «περὶ παρακρατήσεως ποσοστοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπιβεβλημένου φόρου ἐπὶ τοῦ καταναλισκόμενου καπνοῦ κλπ.» ὀριζόμενης ἐπιτροπῆς, δι' ἐντολῶν αὐτῆς πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος α') διὰ τὴν ἀνέγερσιν κτιρίων Καπνεργαστασίων, β') διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον ἢ δὴ κτιρίων Καπνεργαστασίων, γ') διὰ τὴν καταδίωξιν τοῦ λαθρεμπορίου τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ σιγαροχάρτου, ἀπαγορευμένης τῆς ἀναγραφῆς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, πάσης σχετικῆς πρὸς τὴν καταδίωξιν τοῦ λαθρεμπορίου τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ σιγαροχάρτου πιστώσεως καὶ δ') δι' ἀμοιβὴν τῶν καπνοδομηγάνων, οἵτινες ἐξάγουσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν σιγαρέττα κατεσκευασμένα ἐξ οὐκλήρου διὰ καπνοῦ παραγομένου ἐν Ἑλλάδι. Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη ὀρίζεται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 30 Αὐγούστου 1925 «περὶ παρακρατήσεως ποσοστοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπιβεβλημένου φόρου ἐπὶ τοῦ καταναλισκόμενου καπνοῦ κλπ.» καταργεῖται.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἁρθρου τούτου ἀρχεῖται ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς δημοσίευσώς τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

Ἄρθρον 5.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς καπνοδομηγάνους ἡ ἀτελής ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγὴ σιγαροχάρτου, ὑλικῶν συσκευῆς καὶ κυρίων σιγαρέττων καὶ πούρων παντὸς εἴδους, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐπανεξαγωγῆς αὐτῶν.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος, οὗτος ἢ ἰσχὺς ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσίευσώς αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἀπριλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Α. Ροῦφος, Ι. Κούνδουρος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Αἰγινήτης, Δ. Τανταλίδης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Κ. Φίλανδρος, Ν. Μπότσης.

(6)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων τινῶν τῆς ἀμέσου φορολογίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1926—1927 ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου δ' τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἁρθρου 9 τοῦ νόμου 1640, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς 4 παραγράφου τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ νόμου 3388 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Οἰκοδομαὶ ἰδιακατοικούμεναι, ἐφ' ὅσον ἡ τεκμαιρομένη συνολικὴ καθαρὰ προσόδος αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς χιλιάδας δραχμῶν ἑτησίως.

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1926—1927 καταργεῖται ἡ περίπτωση γ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθρου 12 τοῦ νόμου 1640 «περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 3388 περὶ ἀπαλλαγῆς ποσῶν καθαρῶς προσόδου Β' κατηγορίας (ἐκμισθωμένων γαιῶν) δραχμῶν δύο χιλιάδων ἑτησίως.

Ἄρθρον 3.

1. Καταργεῖται ὡσαύτως ἀπὸ τοῦ φορολογικοῦ ἔτους 1926—1927 τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 3106 τῆς 19 Ἰουλίου 1924 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν αἰγοπροβάτων νόμων».

2. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 24 Δεκεμβρίου 1922 «περὶ φορολογίας τῶν αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «3. Ἐπίσης δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον τοῦτον τὰ οἰκόσιτα αἰγοπροβάτα ἐφ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνουναι τὰ δύο δι' ἐκάστην οἰογένειαν».

Ἄρθρον 4.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθρου 30 τοῦ νόμου 1640, ὡς ἰσχύει τροποποιηθεῖσα διὰ μεταγενεστέρον νόμον καὶ Ν. Διαταγμάτων ἀντικαθίσταται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1926—1927 διὰ τῆς ἀκολούθου:

«Τὰ τῆς συνολικῆς καθαρῆς προσόδου τοῦ φυσικοῦ προσώπου ἢ τῆς ἐκκειμένης κληρονομίας, προσδιοριζομένης εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς ἐκπίπτει, μένον ἀφορολόγητον ποσὸν ἐξ χιλιάδων δραχμῶν μεταλλικῶν, προσκαυθένμενον κατὰ δραχμὰς μεταλλικὰς διακοσίας τεσσαράκοντα ἑτησίως δι' ἑκάστον τῶν εἰς βάρος τοῦ φορολογουμένου συνεισδόντων προσώπων.»

Θεωροῦνται ἐκ τῶν συνεισδόντων βαρύνοντα τὸν φορολογούμενον πρόσωπα. Ἡ σύζυγος ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν ἡ μήτηρ, ὁ πατήρ, αἱ ἀγαμαι θυγατέρες καὶ ἀδελφαί, τὰ ἀνήλικα ἢ ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν τέκνα καὶ οἱ ἀνήλικοι ἀδελφοὶ ἀμφοτέρων τῶν συζύγων πάντες οὗτοι, ἐκτὸς τῆς συζύγου, μόνον ἐφ' ὅσον οὐδεμίαν ἔχουσιν ἰδίαν πρόσοδον.

Ὁ ἐπὶ τῆς ὑπολοίπου δὲ φορολογητέας συνολικῆς καθαρῆς προσόδου συνθετικὸς συμπληρωτικὸς φόρος καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀκολούθου φορολογικῆς κλίμακος:

ΠΙΝΑΞ

φορολογικῶν ποσοστῶν συνθετικοῦ φόρου εἰς
μεταλλικὰς δραχμὰς.

Κλιμάκιον	Φορ.ποσο- στόν κλι- μακίου	Φόρος κλιμακίου	Σύνολον προσόδου	Σύνολον φόρου
6.000	—	—	6.000	—
1.500	3%)ο	45	7.500	45
1.500	4%)ο	60	9.000	105
1.500	5%)ο	75	10.500	180
1.500	6%)ο	90	11.200	270
1.500	7%)ο	105	13.500	375
1.500	8%)ο	120	15.000	495
2.000	9%)ο	180	17.000	675
2.000	10%)ο	200	19.000	875
2.000	11%)ο	220	21.000	1.095
2.000	12%)ο	240	23.000	1.335
2.000	13%)ο	260	25.000	1.595
3.000	14%)ο	420	28.000	2.015
3.000	15%)ο	450	31.000	2.465
3.000	16%)ο	480	34.000	2.945
3.000	17%)ο	510	37.000	3.455
3.000	18%)ο	540	40.000	3.995
5.000	19%)ο	950	45.000	4.945
5.000	20%)ο	1.000	50.000	5.945
5.000	21%)ο	1.050	55.000	6.995
10.000	22%)ο	2.200	65.000	9.195
10.000	23%)ο	2.300	75.000	11.495
10.000	24%)ο	2.400	85.000	13.895
15.000	25%)ο	3.750	100.000	17.645
15.000	26%)ο	3.900	115.000	21.545
15.000	27%)ο	4.050	130.000	25.595
20.000	28%)ο	5.600	150.000	31.195
20.000	29%)ο	5.800	170.000	36.995
20.000	30%)ο	6.000	190.000	42.995
30.000	31%)ο	9.300	220.000	52.295
30.000	32%)ο	9.600	250.000	61.895
30.000	33%)ο	9.900	280.000	71.795
40.000	34%)ο	13.600	320.000	85.395
40.000	35%)ο	14.000	360.000	99.395
40.000	36%)ο	14.400	401.000	113.795
50.000	37%)ο	18.500	450.000	132.295
50.000	38%)ο	19.000	500.000	151.295
100.000	39%)ο	39.000	600.000	190.295
40%)ο ἄνω		600.000		

Ὁ φόρος τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν καὶ λοιπῶν υπαλλήλων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ὧν αἱ ἀποδοχαὶ καταβάλλονται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου εἰς ξένον νόμισμα ἢ συναλλάγμα, υπολογίζεται ὑπ' αὐτῶν πρὸ τῆς εἰς ξένον νόμισμα ἢ συναλλάγμα μετατροπῆς τῶν, τῆς χρυσῆς δραχμῆς θεωρουμένης ὡς ἰστίμου πρὸς τὴν χαρτίνην. Τὸ αὐτὸ προκύπτον ποσὸν συνολικῆς προσόδου τῶν προσώπων τούτων εἰς χαρτίνας δραχμὰς μετατρέπεται εἰς μεταλλικὰς κατὰ τὰς περαιτέρω διατάξεις.

Ἡ εἰς τὸ ἄρθρον 31 τοῦ νόμου 1649 προστεθεῖσα διὰ τοῦ ἁρθρου 1 παραγρ. 3 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925 διάταξις ἐκ παραδρομῆς ὡς «παραγρ. 3» διορθοῦται εἰς «παραγρ. 4».

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος, οὗτος

ἡ ισχύς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσίευσώς αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅπερ ὑποβλήθησεται εἰς τὴν κώρῳσιν τῆς μελλούσης νὰ συνέλθῃ Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήραις τῇ 18 Ἀπριλίῳ 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Α. Ρούφος, Ι. Κούνδουρος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Αἰγινίτης, Δ. Τανταλίδης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Κ. Φίλανδρος, Ν. Μπότασης.

(7)

Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1925 ψηφίσματος περὶ ἰδρύσεως Διοικ. Ἐπιτροπῆς ἑλεγχον δηλώσεων ἐγκαταλ. ἐν Τουρκίᾳ περιουσιῶν κλπ., ὡς τοῦτο ἐτροποιοιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουνίου 1925 τοιοῦτου καὶ τῶν ἀπὸ 29 Σεπτεμβρίου 1925 καὶ 6 Νοεμβρίου 1925 Ν. Δ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπαρτίζασμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Πρὸς καθορισμὸν τῆς ἀμφιβόλου ὑπαγωγῆς τῶν ὑποβαλλόντων δηλώσεις ἀποζημιώσεως ὡς ἐγκαταλειφθέντων περιουσιῶν ἐν Τουρκίᾳ, συμφώνως τῷ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1925 ψηφίσματι τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, συνιστᾶται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας πενταμελὲς Ἐπιτροπὴ παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀνταλλαγῆς, ἥς τὰ δύο μὲν μέλη εἶνε ἀνώτεροι δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ δικαστικοί, τὰ δὲ τρία πρόσφυγες εἰδίκοι εἰς τὰ ζητήματα ὑπαγωγῆς.

Αἱ γνωμοδοτήσεις αὐτῆς κυροῦνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δυνάμει νὰ ζητήσῃ ἐπικουρικῶς τὴν γνώμην καὶ τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐξωτερικῶν λειτουργούσης Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς ὑπαγωγῆς, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἐφεστέλλονται καὶ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων αἱ γνωμοδοτήσεις τῆς ὡς ἂνω πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς.

Σύμφωνος γνώμῃ ἀμφοτέρων τῶν ἐπιτροπῶν εἶνε ἀπαραίτητή διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας.

2. Εἰδικῶς διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀνταλλαξιμότητος ἢ μὴ τῶν ὑποβαλλόντων δηλώσεις περὶ ἀποζημιώσεως δι' ἐγκαταλειφθείσαν παρ' αὐτῶν περιουσίαν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ νομοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις ἰδιαίτερῆς ἐπιτροπῆς ἐκ πάντε προσώπων καταγεμένων ἐκ τῆς ἀνω περιφερείας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἔχει καὶ τὴν ἀρμοδιότητα Μικτοῦ Συμβουλίου καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπόδειξιν προσώπων πρὸς καταργησὶν τῶν ἐκτμ. ἐν γένει ἐπιτροπῶν διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐγκυβερνητικῆς ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ νομοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἀνταλλαξιμότητος περιουσίας προσώπων κρινομένων ὡς ἀνταλλαξιμῶν.

Εἰς τὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω συνιστωμένους ἐπιτροπὰς ὁρίζεται ἀνὰ εἰς γραμματεῖς, ἢ δ' ἀποζημιώσις αὐτῶν, τῶν μελῶν αὐτῶν.

των και των γραμματέων κανονίζεται συμφώνως προς τὰς διατάξεις τῆν ἀποζημίωσιν τῶν δευτεροβαθμίων ἐκτιμ. ἐπιτροπῶν διατάξεις.

Ἄρθρον 2.

Πρόεδροι, μέλη καὶ γραμματεῖς κοιν. ἐκτιμ. ἐπιτροπῶν καὶ θιστάμενοι ὑπαίτιοι ἐξαφανίσεως καὶ ἐν γένει ἀπολείας παραχθέντων αὐτοῖς ἐγγράφων διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν περιουσιῶν τῆς κοινότητος των ὡς καὶ τῶν συνταχθέντων πρακτικῶν τῶν πράξεων ἐκτιμήσεων καὶ τῶν πινάκων τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐγκλίσεως τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς, στερούμενοι συγχρόνως οἱ ἐξ αὐτῶν δικαιούχοι τοῦ δικαιώματος μετοχῆς εἰς τὴν πρώτην προκαταβολὴν τὴν δοθησομένην ἐναντι τῆς ἐγκαταλειφθείσης ἐν Τουρκίᾳ περιουσίας των.

Οἱ ἀνωτέρω ὑπόκεινται εἰς τὴν ποινὴν φυλακίσεως τοῦλάχιστον μηνὸς εἴθ' ὅσον τερματίσαντες τὸ ἔργον τῆς ἐκτιμήσεως δὲν ᾗθελον παραδώσει ἐγκαίρως τὰ ἐμπιστευθέντα αὐτοῖς ἔγγραφα εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐνώπιον τῶν δευτεροβαθμίων ἐκτιμ. ἐπιτροπῶν προσφυγὴ τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει πινάκων τῆς μέσης τιμῆς τῶν διαφόρων περιουσιακῶν στοιχείων συντασσόμενων ὑπὸ τῆς Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐκτιμήσεως καὶ κυρουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Οἱ πίνακες οὗτοι ἀποτελοῦσι τὰς κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἁρθροῦ 18 τοῦ ψηφίσματος τῆς 3ης Ἀπριλίου 1925 ἀπαιτουμένας ἀποδείξεις διὰ τὴν κατ' ἀρχὴν παραδοχὴν τῶν προσφυγῶν τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς.

Ἄρθρον 4.

1. Ὁ καθορισμὸς τῶν κληρονόμων τῶν διαφόρων δικαιούχων καὶ τῶν μεριδίων αὐτῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως

Ἀνταλλαγῆς μετὰ σύμφωνον γνώμην τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐξ ἐνὸς δικαστοῦ καὶ δύο νομομαθῶν λαμβανούσης ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν κρίσιν τῆς τὰ πρακτικὰ τῶν ἐκτιμ. ἐπιτροπῶν ὡς καὶ ὑπευθύνους πιστοποιήσεις τῶν Ἐπαρχιακῶν Μικτῶν Συμβουλίων ἢ καὶ ἀνεγνωρισμένων προσφυγικῶν ὁργανώσεων, ἐπαφισμένου τοῦ δικαιώματος προσφυγῆς ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

2. Παραπομπὴ τῆς ἐκτιμήσεως καταρτίζεται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς γενικὸν μητρώον τῶν δικαιούχων εἰς ὃ ἀναγράφεται ἐγκαθαρισμένον τὸ ἐπιδικασθὲν ποσὸν καὶ τὸ ἀνᾶλογον ποσοστὸν. Ἀντίγραφον τοῦ γενικοῦ τούτου μητρώου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Ἀποσπάσματα δὲ αὐτοῦ χορηγοῦνται τοῖς ἐνδιαφερομένοις καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μητρώου αὐτοῦ ἐνεργεῖται ἡ πληρωμὴ εἰς τοὺς δικαιούχους ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τὴν πάντως ἀνήκει τὸ δικαίωμα τῆς ἐξακριβώσεως τῆς ταυτότητος τῶν δικαιούχων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

**Ριχ. Λιβαθινόπουλος, Δ. Τανταλίδης, Α. Ταβουλάρης
Κ. Σταμούλης, Ν. Μπότσης, Β. Μάλλιος, Γ.
Βογόπουλος.**

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου 1922 Β. Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 283 τῆς 24 Δεκεμβρίου 1922 φύλλον τοῦ Α'. Τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τοῦ ἔτους 1923 καὶ ἐφεξῆς ὡς καὶ ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων ἡμερησίων φύλλων ὁρίζεται ὡς ἐξῆς:

Ἡ τιμὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πωλουμένης τμηματικῶς, ὠρίσθη εἰς δραχμὰς μίαν (1) δι' ἑκάστον ἡμερήσιον φύλλον, ἡ δὲ ἑτησία συνδρομὴ αὐτῆς, λογιζομένη ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους, ὡς ἐξῆς:

Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πενήκοντα (150) διὰ τὸ Ἑσωτερικόν, καὶ τριακοσίας διὰ τὸ Ἐξωτερικόν, διὰ δὲ τὸ «Πρῶτον» καὶ «Δεύτερον» τεῦχος μόνον, δραχμὰς ἑκατὸν (100) διὰ τὸ Ἑσωτερικόν καὶ διακοσίας (200) διὰ τὸ Ἐξωτερικόν, ἡ τὸ Παράρτημα μόνον, εἰς δραχμὰς ὀγδοήκοντα (80) διὰ τὸ Ἑσωτερικόν καὶ ἑκατὸν ἐξήκοντα (160) διὰ τὸ Ἐξωτερικόν, καταβαλλομένου τοῦ ἀντιτίμου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐπὶ τῇ ἐκδόσει γραμματίου παραλαβῆς ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως καὶ προσαγομένου ἢ ἀποστελλομένου, πρὸ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ συνδρομητοῦ, εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

Ἡ δὲ δημοσίευσίς εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῶν διαφόρων δικαστικῶν πράξεων, τῶν καταστατικῶν Ἑταιρειῶν, Τραπεζῶν, Σωματείων κλπ. ὁρίζεται ὡς ἐξῆς:

Ἡ τιμὴ τῶν δικαστικῶν πράξεων, κτλ. ὁρίζεται εἰς δραχμὰς δύο καὶ 50/100 (2,50/100) κατὰ στίχον ἡ δὲ τῶν δημοσιευομένων ἐπὶ πληρωμῇ καταστατικῶν Ἑταιρειῶν, Τραπεζῶν Σωματείων κτλ. εἰς δραχμὰς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (180) κατὰ στήλην, ἢ κλάσμα ταύτης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1925.

Ο Διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

Γ. ΧΑΪΜΑΝΤΑΣ